

jak również zwrotu kosztów przejazdu w razie zmian miejscowości komisji czy delegacji.

W tym stanie rzeczy należy zarachowywane przez funkcyjnarjuszów kwoty z omówionego tytułu skreślać, jako nieuzasadnione.

Podsekretarz Stanu: *Grodyński.*

Wojewoda Kielecki.

Kielce, dnia 27 IV 1928 r.

L. Wt. 19/17.

Przedmiot: *Zwierzęce świadectwa pochodzenia — wyjaśnienie.*

OKÓLNIK Nr 49.

Do wszystkich Panów Starostów
województwa kieleckiego.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalcz. zarażl. chorób zw. jest oparte na podstawach miejscowych warunków i środków stosowanych w państwach zachodnich, posiada zatem odrębny charakter od nieobowiązującej już ustawy lek. (Zb. Pr. Ros. t. XII, wyd. 1905 r.).

Z powodu tej zasadniczej różnicy z poprzednią ustawą lek. zachodzi bezwzględna potrzeba, aby wszystkie urzędy samorządowe dokładnie zapoznawały się z rozporządzeniami Ministra Rolnictwa wydawanymi w rozwinięciu wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta R. P. Urząd Wojewódzki nie może i nie będzie podawać do wiadomości i wykonania wszystkich wykonawczych zarządzeń, które są ogłoszone w Dzienniku Ustaw lub Monitorze.

W drodze wyjątku polecam zakomunikować i zwrócić uwagę Wydziałom Powiatowym, Magistratom niewydziałonym, Urzędowi Gminnym i zainteresowanym lekarzom weterynaryjnym, że stosownie do rozporządzenia Ministra Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Komunikacji z dnia 22 marca b. r. (Dz. Ust. Nr 42. p. 408):

a) w świadectwa miejsca pochodzenia winny być zaopatrzone konie, osły, muły, osło-muły, bydło rogate, świnię, owce, kozy i drób;

b) dla zwierząt jednokopytowych i bydła rogatego wymagane są jednostkowe świadectwa miejsca pochodzenia dla każdej sztuki osobno. Dla innych zaś zwierząt i drobiu wystarczają zbiorowe świadectwa miejsca pochodzenia, które należy wydawać jedynie dla zwierząt tego samego gatunku, należących do tego samego posiadacza;

c) dowody tożsamości, wydawane przez organa wojaskowe, zastępują świadectwa miejsca pochodzenia.

d) zwierząt, niezaopatrzonych w świadectwa miejsca pochodzenia, odpowiadające powyższym przepisom, nie wolno dopuszczać na targowiska, targi, jarmarki, pokazy,

przetargi publiczne, ani też do załadowania na stacjach kolejowych lub przystaniach wodnych.

Zechcą Panowie dopilnować, aby okólnik niniejszy był należycie wykonywany.

Wojewoda: w z. *Dr. Kroebl.*

Wojewoda Kielecki.

Kielce, dn. 28 kwietnia 1928 r.

L. Sm. 1842/1.

Przedmiot: *Badanie planów i kosztorysów przy zatwierdzaniu uchwał pożyczkowych związków komunalnych.*

OKÓLNIK Nr 50.

Do wszystkich Panów Przewodniczących
Wydziałów Powiatowych
i Panów Prezydentów miast wydzielonych
województwa kieleckiego.

W związku ze wzmożoną działalnością inwestycyjno-budowlaną związków komunalnych (budową nowych lub rozbudową istniejących już urządzeń, zakładów i przedsięwzięć komunalnych) wzrosło też znacznie ich zapotrzebowanie pieniężne, które przeważnie pokrywają drogą zaciągania pożyczek długoterminowych. Z uwagi na doniosłe skutki, jakie zadłużenie ma dla gospodarki związków komunalnych, zarządziło Ministerstwo Spraw Wewn. okólnikiem Nr 57 z dnia 13 IV 1928 r. L. S. g. 273/1, by władze nadzorcze przy zatwierdzaniu uchwał pożyczkowych zwracały baczną uwagę na cel, konieczność i wysokość pożyczki, jak niemniej rentowność zamierzenia zależną od warunków oprocentowania i umorzenia. O ile chodzi o ocenę pierwszych dwóch kryteriów, to miarodajną w tym względzie powinna być przede wszystkim lokalna znajomość stosunków, a co do 2 ostatnich znajomość rynku pieniężnego.

Odnosnie do wysokości pożyczki, decydującą rolę odgrywa projekt i kosztorys robót, które starający się o zatwierdzenie uchwały pożyczkowej związek komunalny winien przedstawić władzy nadzorczej. Celem uniknięcia budów kosztowniejszych, aniżeli by to odpowiadało rozsądnej oszczędności, a zwłaszcza, co już nieraz miało miejsce, budów nieodpowiadających celowi zgodnie z zasadą wyrażoną w powołanym okólniku Ministerstwa, uznaje za konieczne zalecić związkom komunalnym w ich własnym interesie zasięganie co do sporządzonych planów opinii wytrawnych znawców odnośnych działów gospodarki komunalnej (profesorów wyższych uczelni lub wybitniejszych fachowców). Odnosne opinie związki komunalne powinny przedstawić władzy nadzorczej wraz z planami i kosztorysami.